

6η ημέρα «Εορτίων 2025» Ι.Ν. Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών: Ομιλία με τον π. Νικόλαο Πουλάδα

/ [Ενορίες](#)

Η 6η ημέρα των ΕΟΡΤΙΩΝ 2025 στον [Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου οδού Αχαρνών](#) ξεκίνησε την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου 2025, με Όρθρο και Θεία Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας επί τη μνήμη του Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου. Στις 12:00 το μεσημέρι έγινε Ιερά Παράκληση στον Όσιο Σάββα, ενώ στις 6:00 μ.μ. εψάλη ο Εσπερινός και ανεπέμφθη Παράκληση στον Άγιο Παΐσιο, τον νέο Αγιορείτη. Κατά τη διάρκεια της Παρακλήσεως ετέθη προς προσκύνηση τεμάχιο ιερού ενδύματος του Αγίου Παΐσιου.

Στις 7:00 μ.μ. ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Πουλάδας, Ιεροκήρυκας και εφημέριος του Ιερού Ναού Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (Αγίου Σώστη) Συγγρού, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, ομίλησε με θέμα: **«Προτιμότερη από την αναπνοή, η προσευχή. Η προσευχή κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο»**.

Παρακολουθήστε την ομιλία:

Αρχικά, ο Προϊστάμενος του Ναού, π. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου, καλωσορίζοντας τον ομιλητή, εξέφρασε τη χαρά όλων που ο Ναός φιλοξενεί τον π. Νικόλαο Πουλάδα, κληρικό της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης και γνωστό για τη μελέτη των Πατέρων. Ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, που έδωσε τη σχετική άδεια, και διεβίβασε στον π. Νικόλαο τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β΄.

Κατόπιν ο λόγος δόθηκε στον π. Νικόλαο Πουλάδα, ο οποίος ευχαρίστησε τον π. Θεμιστοκλή για την πρόσκληση εκφράζοντας την ιδιαίτερη τιμή που αισθάνεται γι' αυτό, και την ευλογία να μιλά για τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Ξεκινώντας την ομιλία του υπογράμμισε το γεγονός ότι ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος είναι ο δεύτερος μετά τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο στον οποίο η Εκκλησία απένειμε το προσωνύμιο «Θεολόγος». Επισημάνε δε ότι αν δεν υπήρχε η προσευχή, ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος δεν θα ήταν Θεολόγος. Επαληθεύεται στην περίπτωση του ο λόγος του Οσίου Νείλου: «Αν είσαι θεολόγος, θα προσεύχεσαι αληθινά, και αν προσεύχεσαι αληθινά, είσαι θεολόγος». Αυτό ήταν όλη η ζωή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. Ο ίδιος έλεγε ότι προτιμότερη από την ανάσα είναι η προσευχή. «Μνημονευτέον μάλλον ή αναπνευστέον». Αναλύοντας τη φράση αυτή συμβουλεύει ότι πρέπει να έχουμε κατά νου πάντοτε τον Θεό. Δεν πρέπει να κάνει κανείς τίποτε άλλο από αυτό. «Είμαι κι εγώ», σημειώνει ο Άγιος, «από εκείνους που επαινούν τον λόγο που παροτρύνει να μελετούμε νύχτα και ημέρα και εν παντί καιρώ τον Κύριο».

Σχολιάζοντας αυτές τις σκέψεις, ο π. Νικόλαος ανέφερε ότι οι Πατέρες χαρακτηρίζουν την προσευχή αναπνοή της ψυχής. Συνεπώς — συμπεραίνει — η έλλειψη της προσευχής είναι η ασφυξία της ψυχής. Η προσευχή είναι το οξυγόνο της ψυχής. Με άλλα λόγια, ο λόγος του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου είναι το «αδιαλείπτως προσεύχεσθε» του Απ. Παύλου. Η λέξη «μνημονευτέον» του Αγίου Γρηγορίου είναι ενθαρρυντική και παρηγορητική για μας, διότι αφήνει να εννοηθεί ότι και μόνο να σκεφθούμε τον Θεό, είναι προσευχή. Άρα, ακόμη κι αν δυσκολεύεται κάποιος να προσευχηθεί, σίγουρα δεν δυσκολεύεται να σκεφθεί τον

Θεό. Παρηγοριά και βοήθεια βρίσκουμε στην προσευχή, λέει ο Άγιος. Προϋπόθεση είναι να τη θελήσει κάποιος και να τρέξει με ορμή σε αυτήν. Η προσευχή είναι εύκολη, άμεση, γρήγορη και προσβάσιμη στον κάθε άνθρωπο. Είναι κοντά μας, στο στόμα και στην καρδιά μας, μέσα μας.

Σε άλλο σημείο ο Άγιος Γρηγόριος συνδέει τη σωτηρία με τον στεναγμό: εάν μετανοήσεις και στενάξεις, θα σωθείς. Και ο στεναγμός είναι μορφή προσευχής. Και ο Θεός απαντά αμέσως την ώρα που του μιλά κάποιος με αυτόν τον τρόπο. Δεν μεσολαβεί τίποτε ανάμεσα στο αίτημα και στην επίτευξη. Και εξηγεί ο π. Νικόλαος: ζητώ κάτι· ανάμεσα στο «ζητώ» και στο «παίρνω» δεν μεσολαβεί τίποτε. Χρειάζεται μόνο το «ναι» του Θεού. Αν ο Θεός πει «ναι», «όχι» ή «περίμενε», είναι δικό Του θέμα. Το παρήγορο είναι ότι δεν χρειάζεται χρόνος ή κάποια άλλη μεσολάβηση. Με την προσευχή δεν φέρνουμε τον Θεό κοντά μας, αλλά εμείς πλησιάζουμε τον Θεό.

Στη συνέχεια ο π. Νικόλαος, μέσα από το περιστατικό της νυχτερινής έμπονης προσευχής της Αγίας Γοργονίας στον Ναό — όπως το αφηγείται ο αδελφός της, ο Άγιος Γρηγόριος — έδωσε όλα τα στοιχεία που χρειάζεται η προσευχή: η νυχτερινή ώρα, κατά την οποία η προσευχή είναι ωραιότερη, η ευλάβεια, το γονάτισμα, η κραυγή προς τον Θεό, τα δάκρυα, η έντονη σχέση με τον Θεό, η θεία Κοινωνία.

Κατόπιν ο π. Νικόλαος ανέγνωσε και σχολίασε κάποιες προσευχές του Αγίου Γρηγορίου. Στην αρχή μία πρωινή προσευχή. Αφού επισήμανε την κακή συνήθεια πολλών ανθρώπων να μην κάνουν πρωινή προσευχή — πράγμα που χαρακτήρισε ως μεγάλο λάθος και πρόβλημα — πρόβαλε τα στοιχεία που συνθέτουν την πρωινή προσευχή του Αγίου. Ο Άγιος υπόσχεται αφιέρωση της ημέρας στον Θεό, ακλόνητη πίστη και κυριαρχία στα πάθη του. Στη βραδινή προσευχή του ομολογεί την προδοσία της υπόσχεσης, μετανοεί και ζητά συγγνώμη. Παραδέχεται την ήττα του στον αγώνα της ημέρας, επισημαίνει όμως ότι και πάνω στην πτώση του προσευχήθηκε. Δεν απελπίζεται, επιστρέφει και περιμένει να φωτίσει πάλι ο Θεός το σκοτάδι που του έδωσε η ημέρα. Την επόμενη ημέρα θυμάται στην προσευχή του τη χτεσινή, ώστε να προσέχει πού δεν τα κατάφερε την προηγούμενη και ζητά από την ψυχή του να μην ξεχάσει να βλέπει τον Θεό και να σκέφτεται τη σωτηρία του.

Σε επιστολή του στον Αμφιλόχιο, φίλο του ιερέα, ζητά την προσευχή και την πρεσβεία του κατά τη θεία Λειτουργία, διότι ο ιερέας με τον λόγο του — δηλ. τις ευχές που λέει — τραβά κάτω τον Λόγο. Η δε φωνή του ιερέα είναι το ξίφος που τέμνει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Αυτό, σχολιάζει ο π. Νικόλαος, δείχνει ότι η θεία Λειτουργία είναι ανώτερη από κάθε άλλη προσευχή, δεν συγκρίνεται με καμία.

Σε άλλες προσευχές του ο Άγιος εκφράζει το παράπονό του, γιατί αισθάνεται φίλο του τον Χριστό. Στον καιρό της αρρώστιας του ζητά τη στήριξη του Χριστού. Αλλού Τον παρακαλεί να τον αρπάξει από τον σατανά και να μένει αμετακίνητος υμνητής του Θεού. Άλλη φορά παρακαλεί με δάκρυα για την απαλλαγή του από την ασθένεια και τους πόνους. Ευχαριστεί ωστόσο που με αυτόν τον τρόπο ο Κύριος τον καθαρίζει. Παραδίδεται στο θέλημα του Θεού, παρακαλώντας είτε να τον θεραπεύσει είτε να του δώσει δύναμη να υπομείνει. Άλλοτε πάλι ζητά από τον Χριστό να μην τον λησμονήσει, αλλά κι εκείνος να μην Τον λησμονήσει, διότι έτσι νικά τον εχθρό.

Τέλος, όταν παραιτήθηκε από τον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κωνσταντινούπολης, αυτό που τον ενδιέφερε ήταν να υμνείται η Αγία Τριάδα. Ο ίδιος δήλωνε παραίτηση από τον θρόνο και από τα πάντα πλην ενός: την προσευχή.

Και έκλεισε την ομιλία του ο π. Νικόλαος με την ευχή να έχουμε τις πρεσβείες του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου.

Ακολούθησε το ενοριακό Αρχονταρίκι, όπου ο π. Νικόλαος συζήτησε με τους πιστούς πάνω σε διάφορα πνευματικά θέματα.

Οι εκδηλώσεις της 6ης ημέρας των ΕΟΡΤΙΩΝ 2025 έκλεισαν με το Μικρό Απόδειπνο μετά Χαιρετισμών και τη μονολόγιστη ευχή.